

Ogłoszenia Duszpasterskie

- 05.04 – Pierwsza niedziela miesiąca, po sumie nabożeństwo adoracyjne, o g. 15.00 koronka, Osiem początkowych dni Okresu Wielkanocnego stanowi oktawę Wielkanocy. Obchodzi się jako uroczystość Pańską
- 06.04 – poniedziałek w oktawie Wielkanocy, zbiórka do puszek na KUL
- 10.04 – piątek w oktawie Wielkanocy, nie ma postu
- 12.04 – Druga niedziela Wielkanocy, czyli Miłosierdzia Bożego, taca na Caritas, o g. 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego, odpust zupełny za odmówienie Koronki w kościele
- Zapraszamy do czytania prasy katolickie
- Są wolne intencje mszalne
- Ksiądz Janusz rozpoczął publikację nowej serii książeczek dla dzieci. Są to kolorowanki związane z tematyką dobrego wychowania. Na razie ukazały się dwie pierwsze pozycje: „Jak rozmawiać z ludźmi”, „Jak zachować się w szkole”, Można je kupić w kruchcie.

HUMOR



ZEGAR ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

W Wielkim Tygodniu w dodatku do „Epifanii” zamieściliśmy cykl „Zegar Męki Pańskiej”, w którym odtworzyliśmy chronologię wydarzeń w Jerozolimie sprzed 2000 lat. Biblijne opisy poszczególnych etapów wiodących do śmierci Jezusa można było jednocześnie śledzić na naszym Facebooku. Dziś, gdy możemy wreszcie wykrzyknąć: Alleluja! Żyje Pan! – spójrzmy, co Słowo natchnione mówi nam o świecie Zmartwychwstania Pańskiego i wielkim poruszeniu, jakie po nim nastąpiło!

Relacje ponownie można zobaczyć na naszym Facebooku:

już teraz
pod tym
kodem QR



- lub czytając na bieżąco tegoroczne, poszerzone opisy.

Zachęcamy przy tym do samodzielnej lektury Biblii i dziękujemy za wspólne przeżycie tegorocznego cyklu **#ZegarMekiPańskiej2026!**

opracowała Paulina Konieczna



Peter Paul Rubens. „Święte kobiety u grobu”, 1640

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00, 10.30 - Msza święta dla dzieci
12.00, 18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się 15 min.
przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa

w Wielkim Poście:

Droga Krzyżowa dla dorosłych
w piątki po wieczornej Mszy Św.
Droga Krzyżowa dla dzieci
i młodzieży w piątki o g. 17:15
Gorzkie żale w niedziele o g. 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.30

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

KONTO PARAFII

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia poprzednie numery
Epifani razem z Epifankiem)

REDAKCJA:

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie
prawo modyfikacji tekstów.



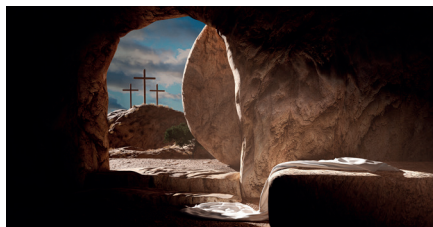
- > WIELKI CZWARTEK W NASZEJ PARAFII
- > „JAK OBCHODZICIE ŚWIĘTA WIELKANOCNE?”



epifania

TYGODNIK PARAFII
RZYMSKOKATOLICKIEJ
Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 642 • Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego • 5 kwietnia 2026 r.



> SŁOWO TYGODNIA z EWANGELII wg św. Jana (20, 1-9)

A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegnęła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono». Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwa razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, [które mówi], że On ma powstać z martwych.

CZYTANIA NIEDZIELNE:
(Dz 10,34a-37-43);
(Ps 118,1-2.16-17.22-23);
(Kol 3,1-4); SEKWENCJA;
Aklamacja (1 Kor 5,7b-8a);
(J 20,1-9);



Ks. Marian Rowicki

Zmartwychwstanie, bezinteresowny dar Bożej Miłości. Jeśli nie przyjmijemy prawdy o naszej grzeszności, która prowadzi do śmierci, jest dla nas daremne. Pan Jezus, który wszedł w śmierć, przyjął na siebie rzeczywistość naszego grzechu i ją zwyciężył. Pokonał szatana, naszego największego wroga, a siebie uczynił drogą powrotu do Ojca. Radujmy się w Panu, wystawiajmy Go i śpiewajmy radosne Alleluja!

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

Biegnij po wiarę

Świętujemy dziś zwycięstwo Życia nad śmiercią, zwycięstwo naszego Pana nad szatanem. Nie musimy żyć w bojaźni przed śmiercią, nawet jeżeli w jakiś sposób cierpimy, to ma to swój koniec. Jeśli wierzymy w Imię Chrystusa, otrzymujemy odpuszczenie grzechów, jak mówi dziś święty Piotr w pierwszym czytaniu. Nie polega to jednak na słownym wyznaniu wiary, ale na życiu przemienionym przez wiarę w Jezusa. Kochając Chrystusa, staramy się podobać Mu i „umieramy” dla grzechu oraz uświęcamy się przez życie łaską. To On przez swą śmierć i zmartwychwstanie wysłużył nam łaskę. „*Dążcie do tego, co w górze, nie do tego co na ziemi*”- mówi święty Paweł do Kolosan. Ziemi człowiek kieruje się swymi pożądaniami, chce podobać się światu, zdobyć władzę, pieniądze, wpływ nad drugim człowiekiem, widzi tylko to, co materialne, zapomina o rozwoju duchowym, odkryciu wartości Królestwa Bożego. Jeżeli umieramy z Chrystusem, to znaczy, że kochamy nawet nieprzyjaciół, zapieramy się sie-

bie i pokonujemy pokusę zadbania o egoistyczne pragnienia, potrafimy wyrzec się swej wygody i umiemy się poświęcać dla innych nie patrząc, jak wiele sił, czasem nawet zdrowia przy tym tracimy. Te nasze ciche zwycięstwa, bo zmagania o wartości duchowe, są najczęściej niezauważalne dla oczu świata, stają się tym „*życiem ukrytym z Chrystusem w Bogu*”, o którym słyszymy w drugim czytaniu. Wysiłek starszej osoby, żeby uklęknąć, mimo bolących kolan, trud matki opiekującej się dziećmi, zmaganie ze swoim zmęczeniem, kiedy piętrzą się obowiązki, zawodowa praca w utrudzeniu, kiedy braknie już sił i zdrowia – to wszystko nie ginie, jeśli jest oddane Bogu. Kiedy próbujemy nie narzekać na cierpienie, jesteśmy blisko Jezusa cierpiącego na krzyżu w łagodności i poddaniu Ojcu. Ale gdy otrzymujemy nowe siły, otuchę z modlitwy do Boga, wtedy doświadczamy też Jego Mocy zmartwychwstania. Czujemy cichy i radosny pokój, czując, że idziemy dobrą drogą. To poczucie, jeszcze bardziej dodaje nam energii. W psalmie dzisiejszym śpiewamy: „*Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym*”. Kamień węgielny oznacza podstawę, trwały fundament w budowie domu. Tym kamieniem węgielnym w Biblii jest Chrystus. Jeśli swoje życie oprzemy na Nim, nie zawiedzemy się i zobaczymy, jak wiele dobra doznamy od Zbawiciela.

Niepewność, rozpacz po utracie Nauczyciela dotknęła apostołów. I nam w różnych momentach, może zdawać się, że śmierć zatrymfowała. Warto wtedy pobiec do Boga. W Ewangelii widzimy, jak Maria Magdalena biegnie do uczniów z wiadomością, że kamień od grobu jest odsunięty, a Pana, jej zdaniem, gdzieś zabrano. W tym biegu jest nadzieja, nieskrystalizowana jeszcze w myślach i słowach. Tak samo Jan biegnie do grobu. Gdy dobiegają do grobu, Jan czeka na świętego Piotra, który jako starszy idzie wolniej. Zagląda do wnętrza grobu. „*Ujrzał i uwierzył*”. Jako ludzie potrzebujemy, pewnych namacalnych znaków, aż nasza wiara się umocni. Duch Święty pozwolił Janowi zrozumieć Pisma i zapowiedzi prorockie, że Jezus zmartwychwstanie. My potrzebujemy, dostrzec działanie Opatrzności Bożej w najtrudniejszych nawet wydarzeniach, by również zaufać i zrozumieć, że Bóg wydobywa nas z grobów rozpacz i łez.

Dziękujemy dzisiaj z sercem przepelnionym wdzięcznością za każdy krok Jezusa przy nas, gdy w naszych sercach trwała burza wątpliwości. On z nami szedł ukryty, dodając nam nadziei i sił. Nie jesteśmy sami, bo mamy Zbawiciela, który ze śmierci przeszedł do Życia i nam otworzył drogę do nieba.

Anna Bielawska

Narodowy Marsz Życia

Tegoroczny Narodowy Marsz Życia odbędzie się 19 kwietnia w Warszawie. Wydarzenie ma charakter ogólnopolskiej manifestacji w obronie prawa do życia, tradycyjnej rodziny oraz wartości chrześcijańskich i narodowych. Jest inicjatywą środowisk pro-life, które – jak podkreślają organizatorzy – chcą zwrócić uwagę na potrzebę ochrony życia od poczęcia, znaczenie małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny oraz troskę o przyszłość dzieci i wnuków. Marsz ma być także wyrazem sprzeciwu wobec zjawisk takich jak aborcja, eutanazja czy – w ocenie organizatorów – seksualizacja dzieci i ideologia gender. W poprzednich latach marsz zgromadził kilkadziesiąt tysięcy uczestników i był jedną z największych manifestacji pro-life w Polsce oraz jedną z większych w Europie.

Rekordy nawróceń w USA

W pierwszym roku po wyborze papieża Leona XIV, pierwszego papieża pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych, wiele parafii w całej Ameryce przyjmuje największą liczbę nowych wiernych od lat. Wskazywane przyczyny są różnorodne: potrzeba wspólnoty, niestabilność społeczna i polityczna, działania duszpasterskie skierowane do młodych ludzi oraz zmiany technologiczne. Najbardziej widoczny wzrost dotyczy osób w wieku 18–35 lat – grupy, którą często określa się jako najbardziej doświadczającą samotności. Często powodem konwersji jest małżeństwo, a także poszukiwanie spełnienia duchowego oraz wpływ bliskich. W niektórych przypadkach większy wpływ niż lokalni duszpasterze mają media i internet.

Rocznica Akatystu

Kościół Prawosławny obchodzi 1400. rocznicę powstania Akatystu. Ten hymn wielbi Matkę Bożą i pod tytułem „Akatyst Zwiastowania” wszedł do życia liturgicznego Kościoła prawosławnego. Powstał prawdopodobnie w 626 roku, po odparciu pierwszego oblężenia Konstantynopola. Wierni przez całą liturgię dziękczynną stali. Stał wzięło się określenie „Akatyst”, oznaczające „nie siedząc”. Pod pełnym tytułem „Akatyst ku czci Najświętszej Bogurodzicy i Najświętszej Maryi Panny”, jest uważany za najstarszy i najpiękniejszy poemat maryjny na świecie. Jego słowa przywołują wydarzenia Wcielenia, akcentując udział Matki Bożej w życiu Zbawiciela i wypraszając Jej orędownictwa dla zbawienia dusz.

Skandal w Jerozolimie

Najwyżsi przedstawiciele Kościoła katolickiego obrządku łacińskiego w Ziemi Świętej nie zostali wpuszczeni w Niedzielę Palmową do bazyliki Grobu Świętego. We wspólnym komunikacie Łacińskiego Patriarchatu Jerozolimy i Kustodii Ziemi Świętej podkreślono, że to „pierwszy taki przypadek od wieków: poważny i nieracjonalny środek, odejście od zasad wolności kultu”. To było wydarzenie bez precedensu. Bez względu na wojny i brak pielgrzymów w miejscach świętych zawsze sprawowana jest Liturgia. W Wielkim Tygodniu jest ona szczególna, bo związana z wydarzeniami, które w tych dniach celebryje Kościół katolicki. Jak czytamy, „zdecydowana reakcja chrześcijan w świecie i przywódców wielu państw na te skandaliczne wydarzenia przyczyniła się do szybkiej zmiany postawy izraelskich władz”.

Wielki Czwartek w naszej parafii



Podczas Liturgii Wieczery Pańskiej modlił się razem ze wszystkimi naszymi kapłanami. Mszy Świętej przewodniczył ks. Marian, a koncelebrowali ją: ks. Rafał, ks. Janusz, ks. Tommy oraz ks. Patryk.

Homilię wygłosił ks. Janusz, przypominając, że Jezus w Wieczerniku objawił nowe kapłaństwo:

„Chrystus wraz z apostołami obchodził święto Paschy dzień wcześniej niż cały naród wybrany. W tamtych czasach w ten sposób to największe święto żydowskie mogli celebrować jedynie kapłani świątynni. Tym samym Pan Jezus wyznał przed Dwunastoma: «Tak, jestem kapłanem i od tej pory ustanawiam zupełnie inne, nowe kapłaństwo»”.

Chrystus posłał uczniów do głoszenia Ewangelii. Umycie nóg — mandatum — było w Wieczerniku nie tylko gestem miłości, ale posłużyło jako znak zanurzenia w Słowie i posłania do głoszenia Dobrej Nowiny.

Po zakończeniu liturgii przedstawiciele parafian skierowali do naszych duszpasterzy słowa wdzięczności, dziękując za ich codzienną, ofiarną posługę i duchowe prowadzenie.

Jesteśmy wdzięczni, że należymy do tak żywej i zaangażowanej wspólnoty – ogromna w tym zasługa naszych księży. Dziękujemy za tę łaskę i nie zapominajmy o codziennej modlitwie w intencji naszych kapłanów.



„JAK OBCHODZICIE ŚWIĘTA WIELKANOCNE?”



Czasem pytają o to sąsiedzi czy znajomi wiedząc, że mamy liczną rodzinę. Zaczniemy więc od prezentacji. Nasza najbliższa rodzina liczy aktualnie 35 osób. Składają się na nią: my, tzn. dziadkowie oraz pięć małżeństw naszych dzieci. Do tej liczby należy doliczyć 23 wnucząt: 13 chłopców i 10 dziewczynek w wieku od 4 lat do 25 lat. Zorganizowanie wspólnych Świąt jest więc dużym organizacyjnym wyzwaniem dla wszystkich członków rodziny.

Święta obchodzimy bardzo tradycyjnie, w najbliższym gronie rodzinnym. Nasze dzieci przejęły nasze zwyczaje. Wszystko zaczyna się od zwykłych domowych przygotowań uwzględniających, w miarę możliwości, uczestnictwo w nabożeństwach Triduum Paschalnego i niedzielnej Rezurekcji. Wiemy o tym

z rozmów, jakie są prowadzone przed Świętami. Każda z rodzin organizuje Niedzielę Wielkanocną według swoich zwyczajów i potrzeb. Jest to dzień, który nasze dzieci mogą spędzić z rodzinami swoich współmałżonków.

My spotykamy się razem w Poniedziałek Wielkanocny. Zaczyna się on tradycyjnego śmigus- dyngusa, bardzo ochoczo i ofiarnie sprawowanego przez młodzież i kończącego się zwykle koniecznością zmiany ubrań. Głównym punktem obchodów tego dnia jest jednak obiad poprzedzony dzieleniem się święconym jajkiem, składaniem życzeń i spożywaniem posiłku przygotowanego przez wcześniej ustalony podział. Każdy coś przynosi na wspólny stół. Przez lata spotkania odbywały się u nas na Grotach, bo pozwalało na to miejsce w na-

szym domu. Ostatnio obiady są organizowane są w kolejnych domach, w których można spokojnie ugościć wszystkich przy jednym stole. Na szczęście są takie możliwości.

Jako seniorzy naszej rodziny możemy powiedzieć, że jesteśmy szczęśliwi mogąc spotkać się ze wszystkimi bliskimi. Jak dotąd nie brakuje chętnych do organizacji uroczystości. Trzeba dodać, że wszystkie nasze wnuki dobrze się znają z codziennych kontaktów, a my staramy się mieć dla nich dużo czasu, prowadzić „otwarty dom” – nawet możliwość nocowania, z czego w miarę potrzeby chętnie korzystają. Bogu niech będą wielkie dzięki za naszą rodzinę!!!

Jacek i Jolanta

Mój Bóg jest potężny.

„Mój Bóg jest potężny w Mocy swej, króluje nad nami dziś ... „

Jego ręce jak skrzydła, podtrzymują nas przed upadkiem a wzrok Jego przenika nasze serca i oczyszcza do głębi sięgając w nawet najdalsze zakamarki.

I wtedy gdy patrzy na nas z Krzyża, i wtedy gdy jest już po Zmartwychwstaniu.

Jego obecność jest dla nas trochę przerażająca a zarazem kojąca, przynosi świadomość Jego Mocy i jednocześnie Pokój i radość a także tę świadomość, że nic się nie kończy a nawet wręcz odwrotnie, dopiero się zaczyna.

W tej jednej chwili wyjaśnia się cały sens cierpienia, cała pełnia życia.

Jesteśmy jak to ziarno rzucone w glebę które już nie pragnie, bo ma Wodę Życia.

Jest to czas, w którym tak bardzo zaciera się granica między Niebem a Ziemią, że nikt nie jest już samotny, bo każdy ma co najmniej Matkę i Brata...

*„Zmartwychwstał Pan i żyje dziś
Blaskiem jaśnieje noc,*

*Nie umrę nie, lecz będę żył,
Bóg okazał swą Moc.*

*Krzyż to jest Brama Pana,
Jeśli chcesz przez nią wejść,
Idźmy już do ołtarza
Bogu oddajmy Cześć!”*



*On [Jezus] zstąpił z nieba na ziemię
dla cierpiącego człowieka i przyobłówszy się
w jego ciało w łonie Dziewicy wyszedł
stamtąd jako człowiek. Biorąc ciało podległe
cierpieniu, wziął na siebie mękę cierpiącego
człowieka i zniszczył ją. Duchem zaś,
który nie mógł umrzeć, zabił śmierć
- morderczynię człowieka.*

(Homilia paschalna Melitona z Sardes)

Wszystkim czytelnikom Epifanii, składamy serdeczne życzenia, błogosławionych świąt Zmartwychwstania. Niech nasz Pan Jezus Chrystus udzieli Wam swojego Ducha, który zwycięża śmierć i daje nam udział w życiu Boga, naszego Ojca. Alleluja!

